

Indikativ

Presens

jag	sparkar
du	sparkar
han/hon/den/det	sparkar
vi	sparkar
ni	sparkar
de	sparkar

Perfekt

jag	har sparkat
du	har sparkat
han/hon/den/det	har sparkat
vi	har sparkat
ni	har sparkat
de	har sparkat

Futurum

jag	ska sparka; kommer (att) sparka
du	ska sparka; kommer (att) sparka
han/hon/den/det	ska sparka; kommer (att) sparka
vi	ska sparka; kommer (att) sparka
ni	ska sparka; kommer (att) sparka
de	ska sparka; kommer (att) sparka

Konditionalis

Konditionalis 1

jag	skulle sparka
du	skulle sparka
han/hon/den/det	skulle sparka
vi	skulle sparka
ni	skulle sparka
de	skulle sparka

Imperativ

Imperativ

du	sparka!
ni	sparka!

Preteritum

jag	sparkade
du	sparkade
han/hon/den/det	sparkade
vi	sparkade
ni	sparkade
de	sparkade

Pluskvamperfekt

jag	hade sparkat
du	hade sparkat
han/hon/den/det	hade sparkat
vi	hade sparkat
ni	hade sparkat
de	hade sparkat

Konditionalis 2

jag	skulle (ha) sparkat
du	skulle (ha) sparkat
han/hon/den/det	skulle (ha) sparkat
vi	skulle (ha) sparkat
ni	skulle (ha) sparkat
de	skulle (ha) sparkat